

יום ד', יז' באדר א' תש"ס (23 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, טו"ב (=יז') באדר א', בשנת תש"ו (1946-5706), גילו הבריטים את המשדר הסודי של תנועת לח"י בתל-אביב. בין הנעצרים – הקריינית, גאולה כהן.

רקע לפעולה זו ואחרות באותם הימים – אודות תנועת המרי העברי:

תנועת המרי העברי נוסדה בשלהי 1945 ופעלה עד סוף יולי 1946. היתה זו מסגרת מבצעית שהוקמה ע"י מוסדות היישוב, בראשות ה"הגנה" תוך הסכם עם אצ"ל ולח"י. כל מחתרת המשיכה לפעול בנפרד, אך בתיאום ותוך קבלת אישור מגורם יישובי בכיר שנקרא "**ועדת x**". רוב הפעולות של ה"הגנה" בוצעו בידי הכח המגוייס שלה – הפלמ"ח. מדובר, בין השאר, בשחרור מעפילים ממחנה עתלית, בפיצוץ משטרת-החופים בסידנא-עלי וגבעת אולגה, בתקיפת בסיסי המשטרה הבריטית הניידת ומתקני מכ"ם בריטיים על הכרמל. וכן נמשכו ביתר שאת מבצעי ההעפלה. בין פעולות אצ"ל ולח"י במסגרת תנועת המרי: תקיפות של מערכת הרכבות, שדות תעופה וחטיפת קצינים בריטיים.

שיתוף הפעולה התחיל להתערער לאחר ה"שבת השחורה" (29 ביוני 46' – ל' בסיון 5706).

"ועדת x" בלחצו של דר' חיים וייצמן, החליטה להשעות את המאבק החמוש, עד להחלטת הנהלת הסוכנות, שעמדה להתכנס בפריס בתחילת אוגוסט. ראשי ה"הגנה" התמרמרו, אך הורו להענות להחלטה. אצ"ל ולח"י הודיעו על המשך המאבק בכל הדרכים.

פיצוץ המלון "המלך דוד" בירושלים ביולי 46' על-ידי אצ"ל גרם גם ל"פיצוץ" תנועת המרי. מאותו רגע פעלה כל מחתרת בנפרד ועל-פי שיקוליה. ה"הגנה" שמה את הדגש על ההעפלה וההתיישבות, תוך פגיעה בבריטים במידה שהם הפריעו למשימות אלה. אצ"ל ולח"י התמקדו בפעולות חבלה נגד הבריטים.

[ספר המאה]

השנה העברית (המשך):

השנה המעוברת:

כפי שציינו, מבוסס הלוח העברי על התקופה שבין מולד אחד של הירח למשנהו. אורך תקופה זו הוא: **29 ימים, 12 שעות, 44 דקות ו 31- שניות (!)**, ועל- כן החודשים הם בני 29 או 30 יום. שנה רגילה, בת 12 חודשים, מונה איפוא $(12 * 29.5 = 354)$ יום (כמעט כגימטריית המילה ש-נ-ה $= 5+50+300=355$). לכן, היא קצרה משנת החמה, המונה 365 יום, ב 11- יום. מצב זה יש בו כדי לשבש את סדרי המועדים – כפי שקורה בחגי האיסלאם, למשל. הם נקבעים על-פי חודש הלבנה בלבד, ללא התחשבות במחזור תקופות השנה, ונודדים איפוא מקיץ לחורף, וחוזר-חלילה, בלא עקביות של תאריך.

אולם חגי ישראל צמודים לעונות השנה, לסמליות הנובעת מעונה זו או אחרת ולהשלכות של סדרי הטבע והחקלאות השונים, הנותנים לחגים את צביונם המיוחד. **פסח** – הוא חג האביב; **שבועות** – חג הקציר והביכורים; **וסוכות** – הוא חג האסיף.

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

יום ד', יז' באדר א' תש"ס (23 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

על-כן, אם נקבע את מועד החג רק לפי תנועת הירח, הרי יוקדם פסח, למשל, כל שנה ב-11 יום וכעבור 3 שנים ב-33 יום, וכך הלאה... . [יהדות הלכה למעשה] {ההמשך יבוא}

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!